

—Als het uur van onheil slaat, Vindt men de B.B. paraat—

Gesprek in de fabriek bij het lezen van de folders betreffende de B.B.

„Nou, je begrijpt toch ook wel, dat wanneer er iets gebeurt, een ieder het eerst naar huis loopt?”

„Dat is een normaal verschijnsel. Maar als je thuis komt, wat doe je dan: om hulp staan roepen en wachten tot een ander komt helpen?”

„Je moet niet vergeten, dat na genoeg geen enkel geval zich op de zelfde wijze herhaalt. De oorlog 1914—1918 was anders dan die van 1940-45 en dan: Bedrijfs-Bescherming wil niet zeggen, dat alle alleen in het leven is geroepen om daadwerkelijk op te treden in geval van oorlog, maar in hoofdzaak bij rampen, de fabriek betreffende.

Dan heeft het hard naar huis lopen geen enkel nut. Heb je daaruit een groep mensen bij de hand, die WETTEN en KUNNEN, wat in de meest voorkomende gevallen moet worden gedaan, dan is reeds 50 procent gewonnen. Hoe prettig is het niet, dat, onverschill-

lig waar of je bent, je handen niet verkeerdt staan!”

Mag ik U daar eens een mooi voorbeeld van geven?

Schrijver dezes werd in 1931 voor drie jaar gedetacheerd in de Koloniale Currago, met collega's uit verschillende plaatsen van Nederland. De eerste de beste dag brak er een brand uit aan boord van een klein motorjacht. Wij konden niet anders doen dan er naar kijken, met uitzondering van onze Haagse collega's. Deze boden daadwerkelijk hulp en namen zelfs de leiding.

Deze Haagse collega's hadden n.l. buiten hun gewone werk een opleiding gehad bij de Gemeente-Brandweer van Den Haag. Het één en ander bracht hen een beloning en een eervolle vermelding.

Zo kan het ook hier: men krijgt bij de B.B. de nodige opleiding en kan dan de verkregen kennis overal inzetten, ook in eigen omgeving.

H.A.S.

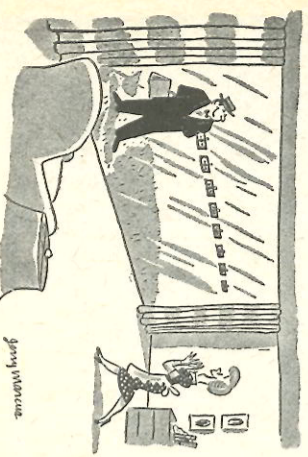
WELKOM, GEFELICITEERD EN BEDANKT

Welkom (Maanweg):
J. J. Berends en A. F. Von Ming, Werkvoorbereiding; P. Barbier en W. J. de Cuyper, Zagerij; E. L. C. Baan, H. A. Broons, G. Gerritsen, J. C. de Koning, J. de Waal en mej. M. C. Wagener, Inleerband; P. J. v. d. Hammen, Stofzuigermontage; A. J. de Kok, Expeditie; H. v. Duijcken, Schoonheidsarts; M. Hofman, Bewakingsdienst; C. de Jong, Stofzuigermontage; J. J. la Bruyere, Solkservicier; J. W. Langestrak, Inleerband.

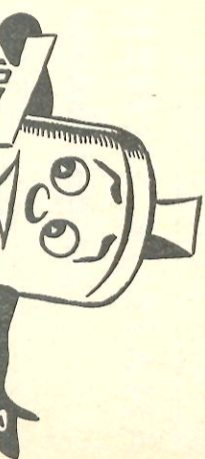
Geboren (Maanweg):
Eleonora, H., dochter van A. E. Grotth, ald. Montage, d.d. 6-10-54.
Johannes G., zoon van R. J. van Ulem, ald. Electr., montage, d.d. 5-10-54.
Veronica, dochter van G. Huisman, ald. Slijperij d.d. 9-10-54.

Welkom (in Utrecht):
Hr. C. J. v. Es, ald. Draaiertij; hr. L. Th. M. Drieman, ald. Montage; hr. J. Poelman, hr. D. J. v. Wel en hr. D. Poelen, ald. Ger.Makerij.

In het Telegebouw zal per 15 Oct. a.s. naast de Versterkermontage, welke onder leiding van de heer Huisman blijft, de Mechanische Werkplaats onder leiding van de heer Overduin komen, welke laatste nu nog werkzaam is als assistent voor de Gereedschapmakerij.

„Keest! Wat een salarisverhoging!”

Tot nu toe ondergingen de klankborden twee bewerkingen. Door het idee van de heer A. A. van der Hoopen (Zagerij), n.l. bij het rondel fransen tegelijk de inzinkingen te maken, vervalt een bewerking. De rondelfrais moet slechts iets worden verslepen.

Het voorstel brengt een kostenbesparing met zich, die het toestaat een beloning van f 12.50 toe te kennen.

Door een voorstel van de heer H. Hallens-leben (Slijperijmont.), n.l. de spleetzuigers van de SZ 36 te gebruiken door deze iets uit te drukken, toen de band voor de SZ 44 en 43 op spleetzuigersstel stond, werd stagnerende voorkomen. Hallensleben ontvingt f 7.50.

Het idee, om door toevoeging van bepaalde chemische stoffen de hechting van de lak op de ooghouder en het indicatorplaatje van de KY 547 te verbeteren, blijkt in de praktijk goed te voldoen. Het doet denken om de heer J. H. Vogel (Meubelmakerij) hiervoor f 30.— beloning toe te kennen.

Het laboratorium betreft het, dat op de voorgestelde wijze niet een tropenvaste hechting wordt bereikt; weet iemand daar nog iets op?

Een gedachte van de heer R. A. Orth (Nabewerking), om de brune vlekken, die wel eens na het verdammen optreden, met een borstel weg te werken, blijkt een oplossing te zijn, die gebruikt kan worden zolang het laboratorium dit verschijnsel nog niet op een andere manier weet te voorkomen.

In verband met de besparing, welke opstaat door het behouden der producten en de extra kosten voor het borstelen, wordt een beloning van f 5.— toegekend.

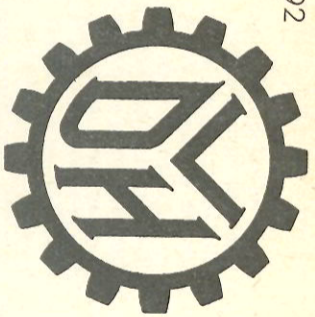
Het is inderdaad juist, dat het doorvoeren van het nylonstaartje door het smalle gleufje van de spoelblokken van de KY 548, enz., nogal wat tijd kost.

Door een inzending van de heer R. W. Artes (Montage) toe te passen, n.l. in het sleufje een gaafje te boren, gaat het werk veel sneller.

Of echter deze methode ingevoerd zal worden is nog niet zeker, aangezien ook het gebruik van een insteekinstrument mogelijk is.

Welke oplossing ook wordt gevonden, voor de ideegever zit er een beloning van f 15.— aan vast.

Het blijkt, dat de Ideeëncommissie niet goed was voorgelicht toen zij het voorstel van de heer J. Blok (Spuiterij) als slechts door hemzelf uitvoerbaar heeft bestempeld. Nu blijkt, dat de voorgestelde „rand-spuitermethode” ook wel door anderen kan worden toegepast. Hierdoor kan thans zijn inzending worden belooft: door deze werkbesparing ontvingt de heer Blok een premie van f 30.—.

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGaan VAN VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijvfabriek N.V.

REISERVARINGEN VAN MEJ. GROENEWEG

Verlaat verslag van de overtocht

MEJ. J.A. GROENEWEG, onze sociale werkster, is in Amerika aangekomen. Voor niet-ingewijden: zij is daaraan „gezonden” in gezelschap van enkele Nederlandse collega's en zij wordt in de gelegenheid gesteld ongeveer twee maanden in de Verenigde Staten te studeren.

Afgezien van het feit, dat het nieuwe altijd bekoring heeft, kan worden vastgesteld, dat de reis van mej. Groeneweg allsbehalve een vacantiereis zal zijn. Het zien en horen van en over andere werkmethode, de vreemde omgeving en de intensieve discussiebesprekingen vergen heel wat van de krachten.

In een van de brieven, welke de Redactie (niet persoonlijk) van mej. Groeneweg met sugde mocht ontvangen, gewaagde zij van haar enthousiasme.

„Heel hartelijk bedankt voor jullie telegram: leuk, dat aan mijn verjaardag is gedacht.

Hoewel ik hier niemand had gezegd, dat ik jarig was, had ik een gezellige dag. Om half negen 's morgens werd ik, gezeten op het dek in de zon, al gefeliciteerd door de leider van het team. Bij het onblijf door officiële speech en een aardig cadeautje van het team. Ik ontving nog wat telegrammen en 5 avonds kwam er een prachtige verjaarskaart terwijl het schone lied „Happy birthday” werd gespeeld.

Het meemaken van zo'n reis is op zichzelf al iets bijzonders. Er zijn 915 passagiers aan boord; de bemanning bestaat uit ongeveer 250 mensen. Onder de passagiers bevinden zich veel Amerikaanse jongeren — die na een vacantiereis weer huiswaarts gaan en doen of dit reisje iets heel gewoons is — en slechts weinig Hollanders.

Iedereen is erg vriendelijk en ook de mensen van de bemanning vooral weten niet al te voor je doen zullen. De boot is prachtig ingericht met een erg gezellige palmenzaal, waar muziek is en savoris gedienst wordt, een lounge, bibliotheek, een dam- en schaak- en filmzaal. Aan boord kun je volleyballen en er is een zwembad. We hebben Le Havre en Southampton aangezien.

gedaan. Het vertrek van Le Havre vooral was erg mooi. De Franse kust was schitterend belicht. Zondagmorgen was er een Protestantse en R.K. kerkdienst.

Het team is reuze plezierig. Prettige, gezellige mensen. Niet één die er niet in past, lijkt me. Van de plannen, veel te lezen, is niet veel gekomen. Vijf van de elf mensen hebben enige dagen op bed doorgebracht, omdat ze zeziek waren. Zelf ben ik er tot nu toe gelukkig goed afgekomen. Volgende week maandag hopen we in New York aan te komen en dan begint het „harde werken”. 't Programma is inderdaad wel erg vol!

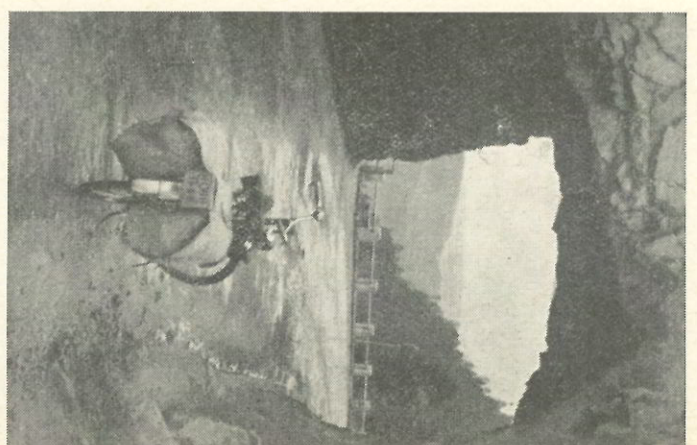
Binnenkort hopen wij nog meer te kunnen publiceren van de belevenissen van mej. Groeneweg in Amerika. Dat wij erg met haar meeleven is vanzelfsprekend en wij zien dan ook met belangstelling uit naar een nader verslag van haar wederwaardigheden.

MUIRES (Tekenkamer) reed ruim 2200 km op SOLEX in vacantedagen

Wanneer men bij VDH in de Tekenkamer werkt, heeft men 2 weken vacantie; net genoeg voor een Solextocht van 2241 km (volgens km-teller), doors door België, Frankrijk, Duitsland, Liechtenstein en Zwitserland, langs de volgende route: Den Haag, Dinant, Verdun, Nancy, Gerardmer, Colmar, Tribssee, Konstanz, Neersburg, Bregenz, Zürich, Schaffhausen, Straatsburg, Bingen, Koblenz, Aken, Den Haag.

De gereedschappen en de luchtpomp hebben de hele reis ongebruikt in de fietsassen meegemaakt, behalve de schroeven-draaier, die nodig was om het plaatje met NL en een kenmerk op de bagagedrager te monteren, waarop men in Zwitserland zo gesteld is.

Het rijden met die Solex in de bergen valt best mee: af en toe meetrappen en op hellingen boven de 8 à 12 graden afstappen, doch de motor laten lopen, want zonder berijder neemt de Solex met p.l.m.

Col de la Schucht.

20 kg bagage nog sleutelingen van 20 graden. Men hoeft dan slechts naast de brommer de berg op te lopen.

Over ruim 2000 km heb ik pl.m. 5 km zo moeten lopen, heigegen in 2 weken heus niet te veel is; daarbij is de Solex zeker niet alleen in de dalen gebleven.

De Vogezempas, Col de la Schucht, ruim 1100 meter hoog (zie foto), de top van de Feldberg in het Zwarte Woud (1495 m) e.a., zijn wel iets hoger dan de Schenkwald, maar niet te hoog voor een Solex.

Het geheel was een prachtige vakantie, alleen een beetje te kort...

W. H. MUIRES,
Tekenkamer huishoud. app.

KERN SPREEKUREN MAANWEG

2e pauze
18-10-54 Hr. Saal—Hr. Groen
18-10-54 Hr. Oosthoek—Hr. Haaslijk

het VDH-tje

weekblad onder redactie van Carel Niemeijer, Ald. Publiciteit Van der Heem N.V., Maanweg 256, 's-Gravenhage, telf. 723820, toestel 338 (meij. W. M. Vos). Gedrukt in eigen drukkerij, oplage 3500 exemplaren, door chef-drukker Biquet, opmaker Sebel en binder De Jong.

IS DE PSYCHOTECHNISCHE TEST GEHEIM?

Wij zijn er nóg niet over uitgepraat

Is een pertinent NEMEN op de vraag: „misslag bekend maken of niet?” in strijd met de B.K.T.?

„Stel hem op zijn gemak”, leerden wij bij de B.K.T. Het valt echter te betwijfelen of zij, die graag iets over hun test willen vragen, door de artikelen van de hand van de heer Coomans in „het VDH-tje”, wel op hun gemak gesteld worden.

Het spijt mij te moeten constateren, dat schrijver de mening is toegedaan, dat ik luchtig en met verbluffend gemak over de eis van het zich houden aan de tellen heen-slap, want:

Indien zij zeggen „wij leggen met zo'n test onze hele ziel bloot en schrijver antwoordt hier dan op: „Alles goed en wel.....”, dan mogen we toch aannemen, dat hij die mening óók is toegedaan. Mijn mening is, dat men zijn ziel bij het testen geheel moet bloot leggen, daar men anders het onderzoek bemoeilijkt en dat is niet in het belang van de onderzoeker persoon. Maar niet iedereen is hierof in staat.

„Inderdaad”, antwoordt de heer Coomans op h u n m e n i n g, omtrent het „röntgenologisch onderzoek, dus ook hiernede is hij het eens, doch algizien hiervan slaat mijn opmerking, op dat wat er na „Inderdaad” komt en dat is toch wel uit de pen van genoemde heer.

Overigens heb ik niet over de waarde van het testen geschreven op grond van een twisgesschrift in „een weekblad” (want Elseviers Weekblad sla ik hoog aan en het is voor mij niet zo maar „een weekblad”), doch omdat het onderhavige stukje in het VDH-tje van 24 April, op velen een minder prettige indruk heeft moeten maken.

Orlans las ik, dat de Amerikaan geworden Russische cultuurfilosof Pitirim Sorokin, die na tweemaal ter dood te zijn veroordeeld wist te ontsnappen, na een lange aachtervolging vermoord op een boomstronk ging zitten en daarin met zijn mes de volgende woorden kerfde: „Love is the only creative force”.

Deze gezindheid alleen, kan een positieve bijdrage voor de mensheid leveren en niet die, waarin de heer Coomans meent, mij van commentaar te moeten dienen.

Wanneer het tot dusverre al gewoonte mocht zijn geweest, de uitslag volstrekt geheim te houden, behoort deze gewoonte toch niet „absoluut” te worden. Vooral niet wanneer de waarde van de test aanvechtbaar is gebieden en juist daarom is deze waarde direct betrokken bij de vraag „de uitslag bekend maken of niet”. Deze vraag beantwoorden brengt dus de waarde van de test mede in het geding. Is de waarde van een test

werkelijk onaanvechtbaar, dan heeft het ook geen zin hierover met de geteste persoon te praten. Zo is het echter niet.

Ook moet de theorie de praktijk vóór blijven, waarmee ik wil zeggen, dat het beter is reeds nu te overwegen in hoeverre we kunnen tegemoet komen aan wat er onder geteste personen leeft, dan dat wij het roer eerst gaan omgooien als er op grote schaal wordt gewaagd zich aan een test te onderwerpen. Het leek en lijkt mij dus in het belang van het bedrijf wenselijk, die afgepoelste nieuwsgierigen een hart onder de riem te steken, want de vragenstellers en zij die de bewuste vraag op hun hart hebben, zullen zich na 24 April niet zo erg lekker hebben gevoeld.

De conclusie van schrijver, dat ik zou redden: „De test is niet wat je noemt, maar de uitslag wil ik wel graag vernemen”, is beslist naast de werkelijkheid. Of ik soms nieuwsgierig ben? In het geheel niet, dat kan ik niet zijn. Wat het z.g. aandoenlijke verhaaltje betreft, het was in het geheel niet mijn bedoeling aandoenlijk te zijn, doch aan te tonen, hoe vergissingen kunnen ontstaan. Dan heb ik ook niet beweerd, dat deze man van nature stug was, doch wel „verlegen”, of is dit soms hetzelfde? Een verlegen mens kan stug zijn, doch dit behoort niet altijd samen te gaan.

De psyche houdt verband met de sfeer ja inderdaad, doch al zal het psychotechnisch onderzoek daaraan niet voorbijgaan, de onderzoekers kunnen de spanningen bij de te onderzoeken personen noch geheel weg-nemen, noch op hun juiste waarde schatten. In ieder geval is dit laatste maar zeer weinig gegeven.

Mijn opmerking, dat het mij wenselijk voorkomt, de uitslag tactisch met de geteste persoon te bespreken, houdt niet in, dat we de uitslag van het rapport nu maar geheel te zijner kennis moeten brengen, getuige het feit dat ik schreef: „de onderzochte persoon iets mede te delen van het uitgebreide rapport”. Ik geef dus de voorkeur aan een tussenweg.

Zeker blijve het al of niet bekend maken van de uitslag in de hand van psychotechnicus en bedrijfsleiding, dit is door mij niet bestreden. Tussen strikte geheimhouding en

het zonder meer ter inzage geven, liggen echter nog veel mogelijkheden.

Tenslotte komen we via de bomen en het bos, bij dogma en relatief. Vermoedelijk hebben deze woorden voor de heer Coomans niet geheel dezelfde betekenis, die zij voor mij hebben. Dogma is voor mij datgene, wat men op gezag moet aannemen, waar men niet aan mag tornen, iets wat absoluut is in tegenstelling tot iets dat relatief is, wat dus van iets anders afhangt. Kortom: een dogma staat als zijnde absolute tegengestelde relativisme.

Houdt men dus geen rekening met de waarde van de test in het algemeen, bij het beantwoorden van de vraag „de uitslag bekend maken of niet”, dan wordt deze zaak eenzijdig belicht wat haar beslist niet ten goede komt.

Ik hoop dan ook, dat de heer Coomans ondergetekende nu beter begrijpt. Laten we elkaar niet met woorden als ongerijmd, inconsistent, grappig e.d. om de oren slaan, want dat brengt de kwestie niet op het niveau, waarop deze behoort.

v. d. Loo.

DE MENS EN ZIJN HOBBY

AMATEUR-FILMEN

„is goedkoper dan U denkt”

door G. C. KOOPMAN

VOOR MIJ OP TAFEL ligt „het VDH-tje” van 9 October met op de voorpagina de aankondiging van de filmavond, verzorgd door de Haagse Amateur Filmclub. Filmavond: het voorvoegsel „film” maakt dit woord voor velen tot een toverwoord. Films zien doet vrijwel iedereen al graag, maar films zelf maken.....!

En dan komt het: „Filmen is zo duur, echt iets voor mensen met een heleboel geld. Neen, niets voor mij, al zou ik het nog zo graag willen”, zegt dan de man met de minder royale beurs.

Hij vergeet, dat uit dezelfde beurs wekelijks vijf à zes gulden wordt betaald voor rookgerei; een bedrag, dat de doorsnee filmamateur heus niet aan zijn liefhebberij uitgeeft.

Nu heb ik makkelijker praten, want ik rook niet. En, ziet U, daarom kan ik nu zelf filmen. Het is maar net, wat je 't liefste doet!

Zonder te willen proberen U het roken te laten, wil ik toch trachten U een beetje te interesseren voor de amateur-filmery. Laat ik daarom beginnen U iets te vertellen over mijn eigen filmveraringen.

Zover ik mij kan herinneren, is ook voor mij het woord „film” (althans de technische kant daarvan) altijd een te verwonderd geweest. Is het dan ook te verwonderen, dat één van de eerste dingen, die ik kocht, toen ik eenmaal ging ver-dienen (f 65.— per maand!), een 8 mm. filmcamera was!

Voor dat toestel heb ik precies een maand moeten werken en later voor de projector eveneens een maand.

De eentigheid gebiedt mij erbij te vermelden, dat de fotohandelaar „op gemakkelijke condities” leverde!

Die eerste camera was een eenvoudige toestelletje, lens f=3.5 fix focus (dus een lens waarbij afstandinstelling niet mogelijk en ook niet nodig is). De snelheid was instelbaar op 8, 16 (normaal), 32 en 48 beelden per seconde.

Mijn projector was een Kodak 8-40, 3 na een kleine 20 jaar trouwe dienst, nog altijd even opgewekt zijn plicht doet. In 1938 maakte de eenvoudige Stewart Warner-camera plaats voor de veel ingewikkelder (en duurdere) Paillard. Voordelen: meer mogelijkheden (4 lenzen, waaronder 2 tele- en 1 groothoek-

De Stichting Bevordering Bescherming Bevolking, waarvan de mensen zoveel hebben bijgedragen tot het succes van onze B.B.-dag, heeft grote belangstelling voor het toen verschenen B.B.-VDH-tje.

De voorraad is echter uitgeput, zodat bezitters van het speciale nummer ONS zeer zullen verblijden met de toezending daarvan.

Redd.

Met ingang van 4 Oct. is de heer Henderson, tot op heden burs van de afd. Controle bij de Stichting Bevordering Bescherming Bevolking, burs geworden van de grote stichtingbevordering. Op grond van de ervaring, opgedaan met de heer Henderson in zijn vorige functie, is het met veel vertrouwen, dat wij hem deze verantwoordelijke post toevertrouwen en welen wij de binnenkort nog op te voeren productie van bedoelde band in veilige handen.

H. A. Verkuflen.

wikkelen (voor „overvloeieters”). Nadeel: veel groter gewicht.

Ik heb dan ook altijd spijt gehad het eenvoudige toestelletje te hebben verkocht. Maar ja, twee camera's is zelfs voor een niet-roker te kostbaar!

In de jaren die volgden, werd menig rolletje verschenen. De oorlog bracht natuurlijk teilkje de klad in de amateur-filmery. In 1944 gelukte het mij nog een film op de kop te tikken, waarvoor ik... anderhalf pak lucifers betaalde. Gelukkig was van die film nog een stukje onbelicht toen de bevestiging kwam.

Wat ik heb gefilmd? Daarover iets de volgende week.

REDDINGSDIENST BEDRIJFSBESCHERMING HEEFT EXAMEN AFGELEGD

ZO, dat hebben wij weer gehad. 11 October j.l. was de laatste cursusavond van de Reddingsdienst en er was toch wel een zekere spanning, wat of deze avond beekend moest worden.

Weinigen zullen vermoed hebben, dat hun eens examen boven het hoofd hing, anders waren er ongetwijfeld een aantal thuisgebleven. Gelukkig is alles nog al meegevalen, zo ook het examen.

Er werden door instructeur Van der Waal 123 theorie- en praktijkgevallen opgedragen; 22 personen moesten deze vragen oplossen.

Wanneer U nu weet, dat er van de 123 vragen 32 fout werden beantwoord, kunt U zelf wel uitrekenen dat ongeveer 25 pct. fouten werden gemaakt. Er waren dus 91 goede antwoorden, d.i. dus p.l.m. 75 pct.

Hoewel de instructeur mij heeft verzekerd, dat dit een zeer goed resultaat is, welen de „fouthernakers” zelf wel waar

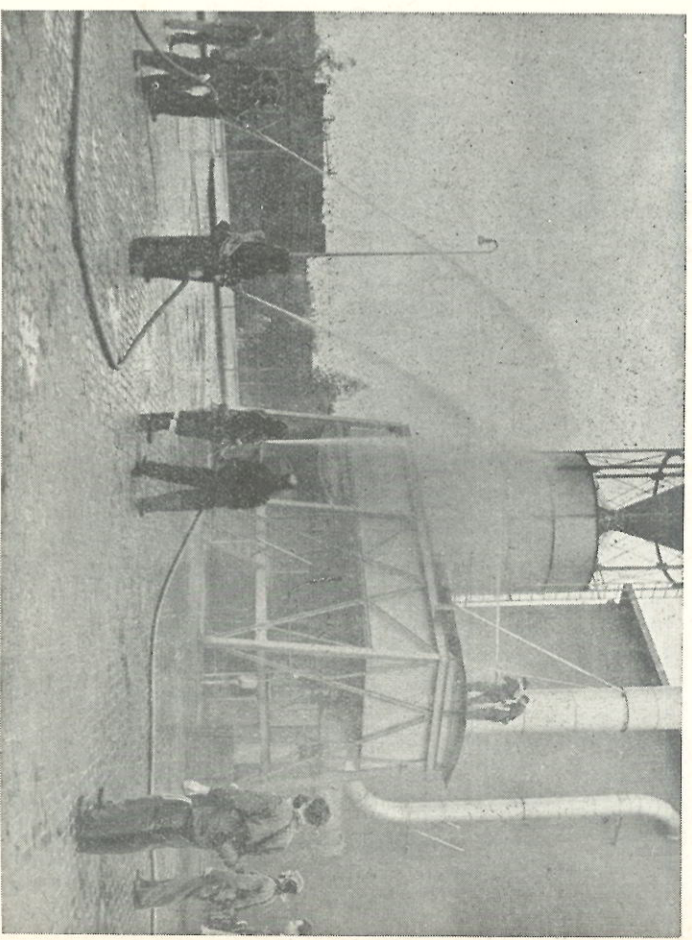

BEDRIJFSBESCHERMING.

Trouwens, een B.B.-er is dit aan zijn stand verplicht!

Rest ons nog te vertellen, dat de aannemers voor de Reddingsdienst inmiddels bericht hebben gehad, dat a.s. Maandag 18 October 1954 om 19.30 uur in de kleine filmzaal de nieuwe cursus Reddingsdienst aanvangt.

Wij rekenen derhalve op alle aannemers en... wij hebben ook nog wat reservere nodig, dus komt U ook? Ja, U, die zich nog niet hebt opgegeven!

VAN DER HEEM'S BEDRIJFSBRANDWEER OEFENT

ONDERDIRECTEUR VAN VLIET:

„... onze dankbare herinnering...”

DE mij door het personeel geschonken sympathie en vriendschap, in het bijzonder tot uitdrukking gebracht bij de viering van mijn zilveren jubileum, hebben voor mij het werken bij Van der Heem N.V. tot de grote hobby van mijn leven gemaakt.

ALLEN, die medegeverwt hebben om deze jubileumdag tot een ware feestdag voor mij te maken, geef ik de verzekering, dat zij hierin ten volle geslaagd zijn.

OOK namens mijn vrouw, dank ik U voor de hartelijke gelukwensen, de striem van brieven en telegrammen, de prachtige bloemen en geschenken, waardoor deze jubileumviering altijd in onze dankbare herinnering zal blijven.

G. VAN VLIET
M. E. A. VAN VLIET—MANNÉ.

A. DRAAISMA jubileert op 22 October

Op 22 April 1942 is de heer A. Draaisma het Van der Heemse Huis binnen gekomen.

Zijn twaalf en een half-jarig verblijf bij ons wordt Donderdag, 21 October a.s. te 17.00 uur, feestelijk herdacht in de Gereederschap-makery.

Iedereen is welkom!

Omdat het moet: GEEFT SPEELGOEDI!

Zo snel mogelijk zal worden gestart met een speelgoedactie ter gelegenheid van het St. Nicolaasfeest en ten behoeve van de kinderen van een of meer kindertehuizen.

Dames en heren van ons personeel worden hiernede opgeroepen om aan deze actie mede te werken en zich hierof in de week VAN 18 TOT 23 OCT. AAN TE MELDEN BIJ MEJ. DEN VAN afd. Soc. Zaken (Tel. 424). Medewerking kan worden gegeven door:

- 1e. Thuiswerkers, die een eigen werkstuk (werkstukken) met eigen materiaal naar eigen voorbeeld maken;
- 2e. Thuiswerkers, die het materiaal en het voorbeeld van ons bedrijf krijgen;
- 3e. Zij, die onder leiding, in eigen tijd, doch in onze fabriek, speelgoed willen maken.

Meldt U aan voor dit goede doel en breng zodanige vreuigde in het leven van kinderen, die zo heel veel moeten missen!

Willen ook dames, die op enigertel wijze wenssen te helpen aan de speelgoedactie, zich zo spoedig mogelijk opgeven op afd. Soc. Zaken?